

Józef Chciuk we Włoszech w 1944 r

głód, mrozy do 50 stopni C., dzienna norma pracy łopata wynosiła 15 kubików (m³) zmarzniętego piachu - pracował przy budowie linii kolejowej.

Po zawarciu porozumienia Sikorski – Stalin zwolniony i skierowany do Tatiszczewa nad Wołgą do organizującej się 5. Dywizji Piechoty „Kresowej” gen. Nikodema Sulika. W tej jednostce, kolejno w obozach wojskowych Błagowieszczenka i Krasnowodsk nad m. Kaspijskim. Po opuszczeniu Związku Sowieckiego przez 5. D.P. - w obozach szkoleniowych w Teheranie (Pahlevi), Kirkuku w Iraku, w Palestynie i w Egipcie.

W lutym 1944 r. przez Port Said trafia do Włoch. Pierwsze starcia z Niemcami nad rz. Inferno.

Od 11. maja 1944 uczestniczy w bitwie o Monte Cassino. Jako kierowca sanitarnego Jeepa wywoził rannych „Drogą Polskich Saperów”. Ranny w głowę pod tzw. „Domkiem Doktora” nadal, bez przerwy, pełnił służbę do końca bitwy (KW). Uczestniczył w zdobyciu w dn. 18.07.1944 Ankony.

Po zakończeniu wojny, w Anglii, w obozie przysposobienia zawodowego. Postanowił wrócić do rodziny, mimo dobiegających z Polski wieści o prześladowaniach powracających żołnierzy .

Do Kraju powrócił w 1947 roku. Przez ponad rok był bez pracy, szykanowany jako żołnierz Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie. Od 1948 roku do emerytury pracował w Hucie Stalowa Wola.

Zmarł 20. sierpnia 1997 r. w Majdanie Zbydniowskim. Został pochowany na cmentarzu parafialnym w Zaleszanach.

Odnaczenia: Krzyż Walecznych, Krzyż Monte Cassino, Gwiazda Italii, Złoty Krzyż Zasługi, odznaczenia polskie i angielskie.

Źródła: - „*Nowiny Rzeszowskie*”, 4.03.1988. – wywiad,

- *relacja ustna zanotowana przez A.M. Chciuka w Majdanie Zbydniowskim, w 1989r.*

- *Monte Cassino, Bolonia, Ankona. 2.Korpus Wojska Polskiego we Włoszech.*

Opr. pod red. prof. Witolda Żdanowicza. Wyd. *Śląsk*, 2005.

Zdjęcie przekazane przez córkę Teresę Wróblewską.

*Genealogia Rodu Chciuków ©
Zebrał i opracował: Adam M. Chciuk
Łódź 2005.*